

"ما در این بازی شرکت نمی کنیم."

ما جنبش مستقل خود را سازمان خواهیم داد"

گروه همبستگی با جنبش کارگری - برلین

دوشنبه ۱۸ خرداد ۱۳۸۸

و عده ما: مقابل سفارت جمهوری اسلامی در برلین

یک بار دیگر انتخاباتی در پیش است و جمهوری اسلامی می خواهد بار دیگر به جهانیان نشان دهد که هیچ الטרناطیوی به جز دیکتاتوری، فقر و تباهی در مقابل مردم ایران نخواهد گذاشت. جمهوری اسلامی، جمهوری آرزوهای برآورده شده میلیونها انسان زحمتکش نبوده و نخواهد بود. این جمهوری از همان ابتدا، جمهوری سرمایه، آنهم از بدترین نوع آن بوده است. از این رژیم نمیتوان انتظاری جز فلاکت، محرومیت، سرکوب، زندان، شکنجه و اعدام و سنگسار داشت.

اما این بار بزرگ کردن صحنه انتخابات، برای رژیم چاره ساز نیست. در جامعه ای در حال انفجار، در کشوری که شاهد رشد روزافزون نارضایتی توده های وسیع است و در دوره ای که هر روز آن با یک اعتصاب و خیزش کارگری مشخص می شود، دغدغه نخست رژیم، چگونگی مهار این جنبش نوپا و انتخاب گزینه ای است که بهتر از پس سرکوب کارگران برآید.

این بار رژیم به حفظ ظاهر هم نیازی ندارد. اگر در دوم خرداد ۷۶ اصلاح طلبان چهره ای را برای ریاست جمهوری جلو فرستادند که نقش مستقیم اش در سرکوب و کشتار برای اکثریت جامعه جوان ایران ناشناخته بود، رشد جنبش کارگری، جنبش زنان و جنبش دانشجویی، آنان را وا داشته است تا در انتخابات جاری، حول کاندیداهایی به توافق برسند که چهره های آشنای قتل و جنایت اند. اگر خاتمی؛ قمه کشی، ترور و اعدام را پشت لبخندی مودبانه پنهان می کرد، بورژوازی ایران اینبار کسانی را به عنوان کاندید معرفی کرده است که در سیاه ترین سال های قتل عام و کشتار از آمرین و عاملین اصلی شکنجه و اعدام بوده اند و اصراری هم ندارند که صورتک عبوس خود را پشت نقابی دیگر پنهان کنند.

فراخوان شرکت در انتخابات توسط افراد و جریانات رنگارنگ تحت هر نام و ادعایی که مطرح شود، مشروعیت بخشیدن به رژیمی است که سرکوب شدید تر جنبش کارگری و به تبع آن جنبش زنان و جوانان را در دستور کار خود دارد.

قرار نیست در این انتخابات چیزی برای کارگران، زنان و جوانان عوض شود. این در بر همان پاشنه ای خواهد چرخید که در سی سال گذشته چرخیده است. آنچه از این انتخابات بر جا می ماند، همان مشروعیت کاذبی است که به رژیم جهل و سرمایه امکان آن را می دهد که چهار سال دیگر جنایات خود را تحت عنوان "رژیم برگزیده با رأی مردم" ادامه دهد.

شرکت در این انتخابات، جایزه دادن به رژیمی است که، با افزایش اعدام ها، نقض گسترده حقوق بشر و سرکوب اقلیت های ملی و مذهبی به استقبال رای دهندگان آمده است. درخواست از مردم برای شرکت در انتخابات، تقاضای رای دادن به کسانی است که به جای مسند ریاست جمهوری باید بعنوان متهم در دادگاه جنایت علیه بشریت محاکمه شوند.

مدافعین شوهای انتخاباتی رژیم در حالی مردم را دعوت به شرکت در این خیمه شب بازی می کنند، که هنوز دهها تن از دستگیر شدگان اول ماه مه در بازداشت و تحت شکنجه اند و کسانی که به قید وثیقه آزاد شده اند در انتظار احضار و محاکمه بعد از انتخابات بسر می برند.

آنان در شرایطی شرکت در انتخابات را تئوریزه! میکنند که فعالین جنبش زنان در حبس و یا تحت پیگرد و دانشجویان در زندان و زیر تیغ کمیته های انضباطی قرار دارند.

این فراخوان در حالی از سوی شیفتگان نظم موجود اعلام می شود که فعالین سندیکای نیشکر هفت تپه به جرم تاسیس سندیکا محکوم به حبس شده و با اتهامی مکرر در انتظار محاکمه مجدد هستند.

علی رغم همه این ها، کار جبهه سرمایه و دلباختگان آن برای کشاندن کارگران به بازی انتخابات چندان هم آسان نیست. امروز پاسخ تشکل های کارگری و فعالین آن - که در بیانیه سندیکای کارگران شرکت واحد به خوبی بیان شده است - به فراخوان شرکت در انتخابات این است: "ما در این بازی شرکت نمی کنیم. ما جنبش خود را سازمان خواهیم داد."

عدم شرکت در انتخابات اما به معنای انفعال در مقابل آن نیست. باید در هر جا و به هر شکلی که امکان دارد و از هر خلاء انتخاباتی استفاده کرد و گامی دیگر برای طرح وسیع خواسته ها و شعارهای کارگران برداشت. روز انتخابات را باید به امکانی برای سازمان یابی خود تبدیل کنیم.

با شرکت در تظاهرات اعتراضی در مقابل سفارت جمهوری اسلامی در برلین اعلام کنیم که ما جنبش مستقل خود را سازمان خواهیم داد. بگذار حامیان لیبرال نمای موسوی و کروبی و "ضدامپریالیستهای!" احمدی نژادی ببینند که صف انسانهای معترض هنوز هم پا برجاست. بگذار جهانیان بدانند که کارگران ایران این رژیم را از خود نمی دانند.

وعده ما: ۱۲ ژوئن ۲۰۰۹ ساعت ۱۴

مقابل سفارت جمهوری اسلامی در برلین

Podbielskiallee Podbielskiallee 67, Berlin Dahlem, U3-

گروه همبستگی با جنبش کارگری - برلین

گزارش تظاهرات و فعالیتهای کارزار پشتیبانی از مبارزات کارگری در ایران

در تاریخ چهارشنبه ۲۷ مه ۲۰۰۹، تظاهرات ایستاده ای در مقابل سفارت جمهوری اسلامی در اتاوا برگزار گردید. این تظاهرات همزمان توسط جریانهای مختلف فراخوان داده شده و توسط کارزار پشتیبانی از مبارزات کارگری در ایران که متشکل از فعالین و تشکلات کارگری و چپ در تورنتو میباشد، سازمان داده شده بود. تظاهر کنندگان که از شهرهای اتاوا، مونترال، تورنتو و هامیلتون در این حرکت اعتراضی شرکت کرده بودند از جمله خواهان آزادی فوری و بیقید و شرط تمامی بازداشت شدگان اول مه در ایران و نیز آزادی کلیه کارگران زندانی و زندانیان سیاسی در ایران بوده و با شعارهای سرنگون باد جمهوری اسلامی، این رژیم سرکوبگر و ضد کارگر، به تظاهرات خود بمدت ۳ ساعت با وجود ریزش باران ادامه دادند.

سخنران مهمان این تظاهرات، آقای دونالد لافلور از نایب رئیسین اتحادیه کارگران پست کانادا بودند که به نمایندگی از کارگران پست کانادا در سخنرانی ای بزبانهای انگلیسی و فرانسه سرکوب کارگران و تشکلات مستقل کارگری در ایران توسط جمهوری اسلامی را محکوم کرده و خواهان آزادی همه بازداشت شدگان و توقف سرکوب فعالین جنبش کارگری شدند. ایشان همچنین نامه اعتراضی دنیس لیمیلین، رئیس اتحادیه کارگران پست کانادا، به مقامات جمهوری اسلامی را قرائت نمودند. سپس نامه اعتراضی دبیر کمیته همبستگی بین المللی اتحادیه کارگران خدمات عمومی کانادا-انتراریو توسط یکی از فعالین این اتحادیه قرائت شد. در ادامه برنامه که همراه با شعارهای متعدد، پرچم و پلاکارد و سرودهای کارگری و انقلابی بود، فعالین نهادهای کارگری، کارزار پشتیبانی و احزاب کمونیستی سخنرانی کردند. همچنین پیام همبستگی "کانون روزنامه نگاران و نویسندگان برای آزادی" به تظاهرات اتاوا نیز توسط یکی از فعالین کارزار قرائت گردید. این حرکت اعتراضی با اعلام اینکه اعتراضات بعدی بزودی سازمان داده خواهند شد پایان یافت. در رابطه با مضحکه انتخاباتی جمهوری اسلامی در ۱۲ جون و روز اقدام جهانی در حمایت از کارگران ایران در ۲۶ جون بیانیه های جداگانه صادر خواهد شد.

لازم به گزارش است که فعالین کارزار در روز شنبه، ۲۳ مه ۲۰۰۹، بدنبال اطلاع از حضور مامورین رژیم جمهوری اسلامی به بهانه "خدمات کنسولی" در تورنتو، همراه با دیگر نیروهای مترقی و چپ در تظاهراتی در مقابل هتل هیلتون در مارکهام و متعاقب آن در پلازای ایرانیان شرکت کردند.

کارزار ... در تاریخ ۱۰ مه ۲۰۰۹ مراسمی در یکی از سالنهای شهرداری نورث یورک برگزار نمود که شامل سخنرانی و بحث و تبادل نظر راجع به کمپینهای فوری در اعتراض به جمهوری اسلامی و در حمایت از جنبش کارگری ایران و نیز قرائت پیامهای رسیده و قطعنامه کارگران ایران بمناسبت اول مه و اجرای موسیقی زنده میشد. در این مراسم تعداد زیادی از شرکت کنندگان خواهان همکاری در این زمینه و گسترش حرکتهای اعتراضی در حمایت از کارگران ایران و علیه رژیم جمهوری اسلامی شدند. اولین جلسه عمومی کارزار در تاریخ اول مارس ۲۰۰۹ در شهر تورنتو برگزار گردید و تصمیم گرفته شد که این فعالیتها بصورت کمپینی و با همکاری و تشریک مساعی داوطلبین به پیش برده شوند.

کارزار پشتیبانی از مبارزات کارگری در ایران – تورنتو

۷ جون ۲۰۰۹

لینک به برخی عکسهای درج شده در وب سایتها، مربوط به این حرکتهای اعتراضی:

<http://www.khavar.com/HTMLs/Demomay2709.htm>

http://www.kargaran-iran.com/2009/05/post_909.html

<http://www.babakyazdi.com/MarasemToronto1009.htm>

آدرسهای تماس با کارزار:

mehdi1871@yahoo.com

babakyazdi@yahoo.com

irankargaran@yahoo.com

pjahan@yahoo.com

faridcp@yahoo.com